

מצורע - שבת הגדול

תשפ"ב

קו "מי באר" - שע"י "קול הלשון"

0733718245

שלוחה 1 - שיעורים בדרך היומי בהלכה - משנה ברורה לפי סדר 'דרשו' (השיעור מתעדכן בערך בשעה 20:00).
שלוחה 2 - מסר קצר על פרשת השבוע. (שבועי)
שלוחה 3 - ניגוני קודש, המביאים לאהבת ויראת ה'.
שלוחה 4 - שיעורים בהלכות פסח - מתוך הספר שערי ימי הפסח [לפי המבחן של המועצה דתית].

גליון ס"ב

מבוסס ברובו על הספר 'עמנו ודאר'

חיזוק עצום בענייני 'שמירת הלשון'

מ"ה רמ"ה מניעה התחזקות בעבודת ה'...

לע"נ מ"ה רמ"ה אסן מירון
ג' הרני אסן קרלין, וכל מיני ישראל

יועיל לו עד שתסגור בעדו.

לפעמים, בן ישיבה/אברך מתפללים על שירד לו הגישמאלק (הטעם העברי והמקור) בלמוד, ירד לו הטעם בתפילה ומוסר כמו שהיה בישיבה, רעיותו נסחפת בחיים ואינה מצליחה להתרגש ולדמוע בתפילותיה בכל עת. ומה הפלא? בית צריך לתחזק!

הגר"א כתב (ראב"ן שלמה' פירק ז א): "על ידי שמירת הפה משתמרת הנפש מכל חטא. - אבל המרחיב שפתיו" - (פי' שמרחיב שפתיו לדבר מדי הרבה. אין המדובר דווקא בדברים אסורים אלא בדברים בטלים) "אף על פי שיש לו נפש טובה ועושה מצוות הרבה וכמה גדלים, יהיה לו מחיתה לכל על ידי פיו - וכל תשוקתו לדבר מצווה מתבטל על ידי זאת" - בינו נא זאת: על ידי פיו נהיה לו מחיתה לכל מדרגותיו, ואיבד את כל התשוקה למצוות!

יש ויש ספר קטן ויסודי לחיי האדם שנקרא 'חפץ חיים' שבכוחו לחולל פלאות לטוב ולמוטב, והוא מסייע לתחזק את כל החיי תורה ויראה שיהיו כראוי.

בוקר טוב של בין הזמנים. הבן יקיר מודיע שתיתאם עם חברים לצאת לטיול, אורז לעצמו סנדוויצ'ים, שני ליטר מים (מעט מאוד!), מפת טיולים משנת תשל"ז - ההרים לא זזו, בגד ים כמובן, לכל מקרה שימצא מים במקום מוכרז או לא, וחבל ישן ומשופשף למדי לסנפלינג.

בארנק של אמו מצא שטר של מאה שקלים, וקיבל רשות לקחתו, ואם תצליח דרכו עם טרמפים גם זה מיותר. הוא אינו מצטייד בכובע שמש - זה לא "ישיביש"... ויוצא לטיול כשלארגליו נעלי אלגנט - ככה נראה ישיבישער. וכבר הוא פנוי לצאת לדרך עם חבריו.

האב פונה בדאגה לברר לאן ה'טיול', ומתי מתכונן הוא לשוב, הצעיר מסביר לאביו ביראה ובדרך ארץ מתוך להט וביטחון עצמי השמור לצעירים, שכל המצו להרהר אחריו יש לו בעיה (שרוט...), שאין בתכניתו לנסוע ל'טיול' ואל לו לדאוג ולברר מדי, הוא רק 'קופץ' לצפון וחוזר... הוא אף נתן סימוכין לכך שהוא כבר קבע תרומת הלילה בבית המדרש השכונתי, ואינו מבטל.

"היום יש כביש 6 והדרך קצרה מאוד. קבענו להיפגש בצומת הכניסה לעיר, משם אנתנו ממשיכים בטרמפים לתחנת דלק הקרובה, ומשם מה הבעיה? עולים על כל כלי רכב משאית וכדו' הנוסע צפונה".

משפט אחד מצליח להשחיל לו אביו, מבעד למסך הביטחון העצמי: "בכל מקרה שאתה נותר ח"ו במדבר בחשיכה, לא מתקדמים ולו פסיעה אחת, לא לפנים ולא לאחור".

הם קבעו עם מספר חברים נוספים להיפגש באיזו צומת

הזמן והפרשה גרמא להתחזק מאד בענייני 'שמירת הלשון', והגם שזה מהדברים הצריכים חיזוק תמידי, בכל זאת בפרשה שלנו 'פרשת מצורע' רואים את התוצאות החמורות שמגיעות לבעל 'לשון הרע' - הוא גרם בידוד חברתי לחבירו על ידי 'לשון הרע' שולחים אותו גם ל'בידוד'. ובאמת איתא בספ"ק שאמנם היום אין נגעים על הגוף, אבל הנשמה מתמלאת נגעים ופצעים רוחניים מדיבורי לשון הרע. והזמן גרמא - 'הכנה דרבה' לאכילת מצה - מצוות האכילה מדאורייתא היחידה שמשארה לנו בזמן הזה, ואיתא בספ"ק הפלגות נוראיות על גודל, שגב וקדושת זמן אכילת המצה וכמה צריך להכין את הפה לאכול את המצה בקדושה ובטהרה "במקום קדוש יאכלוה", שעל כל איש ישראל מוטלת העבודה להפוך את פיו ומקומו לחצר המשכן וכעין אכילת קרבן, והדבר הראשון שצריך להתחזק בנושאי קדושת הפה זה 'שמירת הלשון'. [ועי' בעמוד הבא ההרחבה בעניין 'אכילת היילגע מצה'].

פצייענט ידידה לחדרו של רופא והתלונן בקול צרוד כי סובל הוא משיעולים עזים. הרופא שאל שאלות ובדק פה ושם, ציידו במרשם של תרופות, בצירוף הוראות לשתות תה, ואישור לחופשת מחלה לשלושה ימים - אך מצבו לא הוטב השיעול הכבד רק הלך והחריף יותר.

שב לרופא וקיבל גלולות אנטיביוטיקה חזקות, בצירוף תרופות חריפות - אך השיעול התגבר והסתבך.

ניסה והלך לרפואה טבעית, וחזר עם שמנים, וחליטות שונות - אך דבר לא הועיל לו.

נכנס לחנות מוצרי חשמל והצטייד במגוון אביזרים לחימום הבית - אך מצבו לא השתפר מאומה.

יצא למסע קניות של ביגוד חם וחורפי - אך המצב רק הלך והתדרדר עוד יותר.

הרופא המסור, יותר משעניין אותו הפצייענט, עניין אותו לעמוד על התופעה הנדירה, של אדם שכל מה שניתן לו לא יועיל לו מאומה.

לילה אחד חומו טיפס ועלה, והוא נאלץ להטריח את הרופא אליו לביקור בית - אל ביתו הממוקם באחד מ'גורדי-השחקים' המשקיפים על העיר כולה, בדרך רשם הרופא לעצמו שאם לא ימצא הפתרון, משהו שם לא תקין, ועליו להתאשפז מידית.

הרופא נכנס לחדרו לביקור, ותיקו האישי כמעט עף מידו מחמת רוח הפרצים שנשבה בחדר בחוזקה. התעניין הרופא: "מודע כל החלונות בבית פתוחים בחורף קר כל כך?" - "ככה אני אוהב!" השיב ביבושת, והוסיף "התרגלתי לזה ואינני יכול בלי זה".

"אינך שם לב שרוח הפרצים המסוכנת חודרת לריאותך?!" שאל הרופא כשכל פדחתו מלאה קמטי תמיהה, ומיד פקד בנותן תוקף: "סגור את החלונות הפתוחים לסערה בכל רחבי הבית! ובזאת סיימתי ואני הולך לדרכי, אין צורך בבדיקה נוספת, להבא, נא אל תבזבז את זמנם של הרופאים, בו בזמן שהנך מפקיר את ביתך לרוחות פרצים".

בד"ח כתב לשקול להזמין מתקין חלונות שיתקין כאלו שאינן ניתנות לפתיחה.

- והמסר ברור: יש תורה, מצוות, קבלות, חיזוקים, צדקה ומעשים טובים, ושואלים ומחפשים במה להתחזק, והתשובה היא אל תחפש מתחת לרצפה, עליך רק לסגור את החלון הפרוץ לכל רוח נושבת... כל עוד שהפה פרוץ, דבר לא

ומשם לרדת למסלול. אח של חבר שלו הלך את זה לפני חמש שנים והוא הדרך אותו בעל פה, במידה ויהיה צורך הם יעמדו אתו בקשר.

לגבי עזרה ראשונה, יש לו חבר שמבין טוב בעזרה ראשונה, הוא גם האחראי בישיבה על כדורי האקמול והאופטלגין, והם הזמינו אותו להצטרף לטיול באמצע הדרך, איפה שנפגשים בצפון.

היום עובר על האב והאם באיטיות, במשך שנות חייהם הספיקו לשמוע די והותר על טיולים שלא הסתיימו אף פעם... חבל שהבחורים בעלי מעוף, ועם אפס מודעות לסכנות האורבות מחוץ לבית המדרש.

צריך היה להיפגש חומר הסברה או לחלופין לקיים הרצאה לבחורים ממדריך טיולים חרדי, שייסביר בקצרה את עיקרי הסכנות, והכללים לנסיעה וביולי בטוחים, ובכך מונעים היו צרות רבות! האם מישו מהצעירים מבין בכלל אילו סכנות יש בכניסה לא מבוקרת למים, לדוגמה בכניסה מהירה למעיין קפוא עלולים לקבל מכת קור שמשתקת את הלב... כמה סכנה יש בסלעים תמימים, או בשמש יוקדת, מה מסוכן לצאת לטיול תמים בשרב כשהחום בהרים עולה על חום הגוף הטבעי! הצעירים חושבים שלטייל בשטח זה כמו ללכת מהבית מדרש לבניין הפנימייה.

ואכן הצעירים התחילו את דרכם ופתאום נוכחו לראות שהחיים לא כל כך פשוטים כמו שמדמינים, חבר שהשאירו לו הודעה בתא קולי שיוצאים לטיול, זה לא אומר שהוא יבוא, עד שכולם נפגשו עברה שעה וחצי. לאחר מכן שעה ארוך להם לעצור טרמפ להתרחק מהעיר. כשהגיעו לצומת הבאה כבר הייתה שעה חמה, רוב המים בבקבוק כבר אזלו, ועמדו שעתים לנסות לעצור מכוניות.

בעבר אנשים היו עוצרים להעלות טרמפיסטים (דבר שלילי ביותר מצד הבהורים ונאסר ע"י גדולי ישראל), אבל בזמנינו הרכבים כולם ממוזגים היטב, וחלונותיהם מוגפים תרתי משמע, רבים מהנהגים מנצלים את הנסיעה לשיחה בטלפון

עבודת ניקוי החמץ - סוד מרע

ידוע מהזוה"ק (תצוה קפב) - ש'חמץ' מרמוז ליצר הרע - חימוץ מורה על תפיחה - גאוה והתנשאות, ועבודת היהודי זה להתבטל לה' ולהקטין את עצמו. והדברים ארוכים מאד, ונכתוב כאן ד' נקודות בקצרה על העבודות שצריך לעבוד בזמן ביעור החמץ - העבודה החיצונית של בדיקת ונקיון החמץ מרמות על העבודה הפנימית שאדם צריך לבער את החמץ - זה היצר הרע מקרבו. [מלוקט מהגה"צ ר' צבי מאיר זילברברג שליט"א]

א. השתדלות גדולה לשמור ולהיזהר מכל מיני כעס וקפדנות, ובפרט שבערב פסח השטן מנסה בכל כוחו להכניס מיני כעס ורוגז. [וצריך לזכור שרוב ענייני חצץ בטילים ברוב וביעור וכדו' - ואילו כל הכועס כאילו עובד עבודה זרה רח"ל רח"ל].

ב. השתדלות לשמור את הפה מכל משהו של לשון הרע ורכילות, שקר, הונאת דברים וכדו'.

ג. השתדלות גדולה לשמור את העיניים הקדושות שלנו מכל מיני ראייה שאינם כרצון אבינו שבשמים. ד. השתדלות גדולה להיזהר מביטול הזמן.

